

De duizend sterrencamping

Komedie in drie bedrijven

door

DELIA GROENENDIJK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE DUIZENDSTERRENCAMPING** gaan opvoeren, dienen in alle program-maboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DELIA GROENENDIJK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

OVER DE AUTEUR: Delia Groenendijk begon op haar vijftigste enthousiast met amateurtoneelspelen. Zo merkte zij dat erbij de meeste verenigingen een nijpend tekort aan mannen bestond. Dit bracht haar op het idee om voor deze groep verhalen te schrijven met over het algemeen niet meer dan twee mannen. Door de komische noot geschikt voor verenigingen die het in het lichtere genre zoeken. Maar zeker ook aan te bevelen als men graag karakterrollen speelt.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaal contract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA.

PERSONAGES:

BEREND VAN DUDOK HEEL	Campinggast
JACKELINE VAN DUDOK HEEL	Campinggast en vrouw van Berend.
HANS	Campinggast, die is blijven hangen in de Flower power tijd.
RIA	Campinggast en minnares van Hans
TANTE BETJE	Campinggast
CHRISTA	Campinggast en nichtje van Tante Betje
MUSTAFA	Beheerder van Turkse camping (kan ook evt. door vrouw gespeeld worden. Noem haar dan Fatima)
IINGRID	Vrouw van Hans (heel klein rolletje)

5/ 6 vrouwen 2/ 3 mannen

DECOR:

Het moet een bij de Turkse camping gelegen rotsplateau aan zee voorstellen met in ieder geval drie kleine (kinderspeel) tentjes of ander soort tentjes of hokjes waarvoor geen haringen nodig zijn. In geval van low budget kan er ook iets gemaakt worden van tafels met doeken erom heen. Minimaal een opgang maar mooier is het als er twee zijn zodat iedereen elkaar niet gelijk tegen hoeft te komen. Tussen de tentjes moet ruimte zijn voor de koffers en rugtassen, waarin alle benodigde attributen zich bevinden. In het derde bedrijf moet er nog een extra tafeltje zijn, dat in de hoek staat en waar de barbecue opgezet kan worden. Daarvoor moet een oud keukenstoeltje staan waar beheerder Mustafa op zit om het vlees te keren. Zet de barbecue met de achterkant naar het publiek en doe net alsof met kant-en-klaar vlees. Ook zijn er nog twee campingtafels

nodig. Voor ieder tent staan twee tuinstoelen en twee kleine bijzettafeltjes. In de tent bevinden zich twee slaapzakken. Het middelste tentje is voor Jackeline en Berend en het verst van de op en afgang gelegen tentje is voor Christa en Tante Betje.

Als het mogelijk is zou het leuk zijn als zachtjes op de achtergrond het geluid van ruisende golven en zeemeeuwen te horen is.

OPBOUW STUK:

EERSTE BEDRIJF: OVERDAG

TWEEDE BEDRIJF: DE VOLGENDE DAG

DERDE BEDRIJF: IN DE AVOND VAN DEZELFDE DAG

KLEDINGADVIEZEN:

Mustafa heeft een zwarte pruik en snor, bruin gezicht en is gekleed in een traditionele jurk of Berberjas met een klein rond traditioneel hoofddeksel.

Hans draagt een fleurig sjaaltje dat achter zijn hoofd dicht geknoopt zit en heeft een felgekleurde bril op.

Ria draagt een bloemenkrans in haar, haar.

Tante Betje is een zielig oud vrouwtje en loopt een beetje krom. Op haar leeftijd loopt zij niet meer in badpak maar b.v. in een kniebroek met daarop T shirt met korte mouwen.

De anderen wel liefst in badkleding evt met voor de vrouwen een omgeslagen pareo. Berend draagt een potsierlijke hansop, een soort ouderwets mannenbadpak. *(of ziet er in ieder geval heel lullig uit)*

Stuit het dragen van badkleding op bezwaren draag dan zo bloot mogelijke zomerkleding b.v. korte broek en singlet.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat zien we drie kleine speelgoedtentjes of kleedhokjes op het toneel staan met daarvoor twee kleine bijzettafeltjes en twee tuinstoelen. Tussen de tentjes is ruimte voor de koffers. De zaal stelt de zee voor. Mustafa komt op in traditionele kledij en Berend en Jackeline beiden in dikke winterjas en hoeden op en met een grote koffer bij zich.

MUSTAFA: Zo meneer hier isse zonnstrandplateau en voor u ligt Middellandse Zee, isse eel mooi hé meneer. *(gehaast)* Ikke nu snel terug naar kantine voor welkomstdrankje.

BEREND: (kijkt niet vrolijk) Hé, kèrel wacht eens even. Waar staat nu eigenlijk onze caravan?

JACKELINE: Hij hoort je niet meer, hij is al weg. *(ze draaien zich om en zien de speelgoedtentjes)*

BEREND: Wat is dat nu speelgoedtentjes? Er zullen hier toch hopelijk niet van die ettertjes van kinderen rondlopen, want als ik ergens een hekel aan heb, dan is het wel aan jengelende kinderen, dan hou ik het hier nooit drie maanden uit.

JACKELINE: Ach die kinderen hebben toch ook moeders die hun kinderen terecht wijzen, als dat nodig is.

BEREND: *(schampert)* Die moeders en vaders van tegenwoordig, die zijn nog veel erger dan hun kinderen. Die spelden hun kind gewoon een naamkaartje op met hun mobiele nummer en gaan zelf fijn op een terras zitten en dan kun jij zo'n rotkind dat een emmer water over je handdoek laat vallen nog terugbrengen ook..

JACKELINE: *(honend)* Jij hebt ook altijd wat te zeuren. Bekijk het eens van de vrolijke kant. Er zitten hier tenminste geen haringen aan de tenten, waar je over kunt vallen, zoals vorig jaar, toen meneer de grote beurshandelaar Berend Dudok van Heel op zijn bek klapte en iedereen zich kapot lachte.

BEREND: Nee haringen, die kun je hier niet eens in de grond krijgen. Moet je zien, die bodem is hier keihard, het is gewoon rotsbodem. Zonnstrandplateau noemt ie dat. Hoe verzin je het.. Als je nog eens wat weet om zo'n camping te boeken. Als mijn vrienden in Nederland dat horen dan is gelijk mijn reputatie naar de maan.

JACKELINE: *(kwaad)* Nou nog mooier, krijg ik nog de schuld dat we naar deze eenvoudige camping moesten. Het is allemaal jouw schuld vent. Vlieg op klootzak!

BEREND: *(streng)* Jackeline let een beetje op je woorden en laat niet

merken dat ik je vroeger uit de goot heb gehaald uit die achterbuurt waar je bent opgegroeid. Ik ben er altijd trots op geweest dat ik van zo'n volks meisje een vrouw van aanzien en klasse hebt weten te creëren. Laat dat alsjeblieft zo blijven ja.

JACKELINE: Ach vent bekijk het, laat dat masker toch vallen. Je bent ook maar een gewone boerenlul, eentje met schulden nog wel. *(honend)* De grote man van Beursplein 5 heeft zelf zijn hele privé bezit verkwanselt door verkeerde opties te nemen en moet nu noodgedwongen zijn villa voor drie maanden verhuren om uit de schulden te komen. Nou als de mensen dat zouden horen dan...

BEREND: SSSStttt, wil je het hier alsjeblieft niet over hebben, straks hoort iemand je nog.

JACKELINE: Ja hoor, er zit hier vast een heel koppel mensen achter de bosjes verscholen om jou af te luisteren is het nou goed.

BEREND: Jackeline, alsjeblieft, laten we deze vakantie de schijn ophouden en niemand laten merken dat ons huwelijk op springen staat.

JACKELINE: Nou goed. Ik zal het spelletje meespelen. Maar als jij deze vakantie niet verandert en altijd zo zwartgallig blijft dan stap ik bij thuiskomst gelijk naar een advocaat om de scheiding te regelen als je dat maar weet.

BEREND: Stil, ik hoor iemand aankomen.

MUSTAFA: *(komt op met koffie, die hij op het bijzettafeltje neer zet)* Zo heerlijk bakkie Turkse koffie voor mevrouw en meneer. Ik heet van harte welkom u in mijn mooie land waar zon altijd schijnt. *(zij stellen zich aan elkaar voor)* Maar wat staat u daar nu nog met jas. Voelt u zich niet op uw gemak mevrouw en meneer?

JACKELINE: *(cynisch)* Ach let u maar niet op mijn man. Hij moet altijd eerst even ontdooien, maar daarna is het de gezelligste man van de hele wereld, echt waar.

MUSTAFA: *(vrolijk)* Dat ontdooien zal snel gaan. Het is nu nog vloeg in morgen, maar middags hier temperatuur oplopen naar bijna veertig graad.

BEREND: *(geschrokken)* Dat meen je niet kèrel, om deze tijd van het jaar al.

MUSTAFA: Jawel meneer door opwarming aarde hier steeds heter worden, zoals in woestijn. Gaat u lekker zitten meneer en mevrouw en geniet u beetje van uitzicht op zee. *(zet de nog steeds staande B+J op de stoel.)*

BEREND: Goeie hemel, dan zal ik heel wat tijd in de caravan door moeten brengen in de buurt van de airconditioning.

MUSTAFA: Wij niet hebben caravan met airconditioning. Isse te duur.

Wij alleen hebben airconditioning in kantine, zodat mensen gezellig naar kantine gaan om centjes op te maken...

BEREND: Goeie hemel kèrel, geen airco en dat voor een duizend sterrencamping zoals jullie dat in je kleurenbrochure zo mooi vermelden. Of was dat bedoeld met een knipoog en betekent het soms heel wat anders?

JACKELINE: Berend jij begrijpt met jouw intelligentie toch wel dat zoiets niet echt kan, zo naïef ben je toch niet. Je weet toch wel dat het begrip zoveel sterren in deze landen wat anders betekent dan bij ons.

MUSTAFA: *(wijst naar de lucht)* Slaat op lucht hier, waar in heldere nacht duizenden sterren staan te fonkelen. Net wat u zegt meneer: goeie hemel.

BEREND: *(zucht)* Ik heb ook al heel wat tegenvallers moeten slikken in mijn leven. Bijvoorbeeld in Agadir, waar om vier uur altijd die zeemist kwam opzetten en toen dat jaar daarop in Israël, waar constant die militairen voor mijn benen liepen.

MUSTAFA: Het zal u hier echt niet tegenvallen meneer. Ikke hier zorgen voor warmte en gemoedelijkheid en dat niet is te betalen met geld. Als koffie op is, ik geven rondleiding en dan u kunt daarna het koffer uitpakken.

BEREND: Laten we dan nu maar gelijk gaan kèrel, die koffie is nog gloeiend heet ik heb geen loden keelgat. *(zucht)* Ik ben benieuwd wat me nu weer te wachten staat. *(allen af. Hans en Ria komen op in hippiekleding met een rugtas om en Ria heeft een bloemenkrans in haar, haar en Hans een kleurrijk sjaltje om zijn hoofd geknoopt, wat van achter vast zit. Hij heeft een felgekleurde bril op. Zij lijken op alternatieve hippies uit de jaren zestig en zijn beiden zeer relaxte types)*

HANS: Hè, heerlijk, we zijn er. *(snuift zeelucht op en steekt handen in de lucht)* I am back in paradise. Look how beautiful it is. Zo knus en lekker afgelegen. Hier komt geen gewone toerist. Die trekken allemaal maar naar die zandstranden, terwijl het hier zo prachtig is op dit rotsplateau aan zee. *(trekt Ria op schoot)* Zo eindelijk heb ik je voor me alleen Ria. Kom eens lekker bij me op schoot zitten. *(gaan zeer klef zitten knuffelen en geven elkaar steeds kleine zoentjes)*

RIA: *(kirrend)* O Hans lekkere teddybeer van me, je maakt me helemaal gek. In het vliegtuig zat je al de hele tijd in mijn nek te hijgen. Ik raakte zo opgewonden bij het idee wat het hier dan wel niet zou worden.

HANS: *(quasi beteuterd)* Teddybeer, teddybeer. I am youre tiger you know. *(doet gromgeluiden van tijger na en doet vervaarlijk met zijn handen alsof het klauwen zijn)*

RIA: *(lacht zich rot)* O Hans, je zult je nog even in moeten houden, want

we zijn zo vroeg dat we nog niet in de caravan kunnen want die was Fatima nog aan het schoon maken immers.

HANS: Yeh what a nice couple. Mustafa en zijn zus Fatima hè, zo vriendelijk en lief. Ze zullen niets nalaten om je het naar de zin te maken en ik kan het weten want ik kom hier al vijftien jaar zoals je weet.

RIA: Ja, logisch dat ze voor je vliegen als jij ze gelijk bij binnenkomst al zo'n vette fooi geeft. Was dat nu niet wat overdreven om ze gelijk €200 te geven.

HANS: *(wuijft weg)* Welnee: What's money. Zo weet ik tenminste zeker dat ze hun mond houden en volgend jaar niets tegen mijn vrouw zeggen.

RIA: *(gaat van schoot Hans af en gaat dan beteuterd op andere tuinstoel zitten)* Ga je volgend jaar gewoon weer met je vrouw op vakantie, weet je dat nu al. Ik dacht dat wij samen iets moois hadden Hans?

HANS: We gaan er ook iets moois van maken dat beloof ik je, maar je kunt niet verwachten dat Ingrid ieder jaar haar beide benen breekt en wij er dan weer stiekem tussen uit kunnen. You know.

RIA: Ik had gehoopt dat je misschien wel voor mij wilde gaan scheiden.

HANS: *(pakt de beteuterde Ria bij haar kinnetje)* What's that, gaan we zitten prullen. Waar is die vrolijke wilde meid gebleven, die altijd in was voor een avontuurtje met getrouwde mannen omdat ze ongebonden wilde blijven.

RIA: Ik geloof dat die wilde meid nu eens echt verliefd is geworden en daardoor meer vastigheid zoekt.

HANS: Maar dat was onze afspraak niet. *(bekijkt haar beteuterde gezichtje nog eens goed en wrijft dan met zijn neus tegen de hare)* Weet je wat, er komen hier vandaag nog meer mensen en dan gaan we lekker spelen dat we een echtpaar zijn die al ik weet niet hoe lang getrouwd zijn. Now is that a good idea. Are you happy than?

RIA: Ja dat lijkt me leuk! Een beetje toneelspelen, kan ik dat ook eens leren. *(lacht)* Straks kan ik het misschien zo goed dat ik nog auditie bij Ingrid, je vrouw, kan doen voor het toelatingsexamen op de toneelschool.

HANS: Dat heb ik liever niet, dat je te dicht bij haar in de buurt komt, want dan praat je misschien nog je mond voorbij. Tot nog toe heb je haar maar één keer ontmoet, en toen wist ze niet wie je was en dat wil ik graag zo houden.

RIA: Wat een mop hè, dat die leerlingen Ingrid, als directrice van de school aangezet hebben tot die eindexamenstunt.

HANS: *(lacht zich rot)* Ja, die leerlingen van haar waren het zo zat dat

ze zo vaak een aardbei of een banaan moesten spelen die op de fruitschaal lag, dat ze haar zo gek hebben gekregen om een vogel na te doen, die uit het raam vloog. En dat wilde ze helaas wat te levensecht doen. *(lachen zich rot)*

RIA: Wat een geluk voor ons dat die leerlingen zich daar zo schuldig over voelden dat ze hebben aangeboden dat ze je vrouw een poosje wilden verzorgen, zodat jij ook eens even rust kreeg.

HANS: Ja, ik speelde het nog uit dat ik haar eigenlijk niet alleen wilde laten, maar ze wilden beslist dat ik dit jaar ook naar mijn oude vertrouwde camping zou gaan, dus ben ik maar onder luide protesten gegaan. Ha,ha,ha!

RIA: Gemeen eigenlijk, hè?

HANS: *(haalt schouders op)* Och... *(resoluut)* Kom mee dan gaan we kijken of Fatima al klaar is met het schoonmaken van de caravan, en dan zullen we zien in hoeverre ik je die vastigheid kan geven waar je zo naar verlangt. Babe. *(beiden omarmd af. Berend en Jackeline komen op nog steeds met hoeden op en gehuld in winterjassen. Berend is zeer geagiteerd en Jackeline probeert hem wanhopig te sussen. Ze houdt zijn mouw vast en hij probeert zich los te rukken)*

BEREND: Nee, nee je kunt me niet overhalen, ik blijf hier geen minuut langer. Ik ga nu mijn mobieltje uit de koffer halen en dan bel ik naar het vliegveld en ga met het eerste de beste vliegtuig terug naar Nederland *(opent koffer en gaat er koortsachtig in zoeken. Daarbij vliegen de kledingstukken in het rond)* Waar is dat verduivelde ding. En wie is er überhaupt zo stom geweest om zo'n ding in de koffer te doen, zoiets hoort in je binnenzak te zitten.

JACKELINE: *(honend)* Ja wie zou dat nu gedaan hebben. Heb je al eens aan jezelf gedacht in plaats van mij maar weer overal de schuld van te geven. Wees nu redelijk Berend denk nou toch eens na, dat kan toch niet wat jij zegt.

BEREND: Wat niet kan, kan niet. Bazel niet vrouw, mijn besluit staat vast. Ik ga nu naar huis en wel met onmiddellijke ingang. Je denkt toch niet dat ik in een caravan ga zitten waar het hele interieur is opgevreten door de muizen en waar het bovendien zo stinkt dat het wel lijkt of er een paard de hele winter in opgesloten gezeten heeft.

JACKELINE: Jij hebt ook nergens begrip voor. Die mensen hier die de camping beheren vinden het ook verschrikkelijk. Die komen hier na een lange winter voor het eerst terug en merken dan dat alle caravans zijn aangetast door de muizen.

BEREND: *(kwaad)* Je kunt ook te ver gaan met je begrip. En dan te bedenken dat we onze vakanties altijd in 5 sterren hotels hebben doorgebracht. O, als mijn vrienden in Nederland en collega's dit

zouden weten dan heb ik geen leven meer. Ha, daar is ie. (*vind mobieltje en gaat nu rustig staan om nummer in te toetsen, maar Jackeline trekt het uit zijn handen*)

JACKELINE: Je zegt dat je naar huis gaat, maar je was door alle opwinding zeker even helemaal vergeten dat je geen huis meer hebt. We hebben onze villa met zwembad immers gemeubileerd verhuurd voor drie maanden weet je wel.

BEREND: (*heft handen ten hemel*) O ja dat is waar ook. ÒÒòh... Hoe ben je toch in Godsnaam op dat idiote idee gekomen vrouw, wat ben je toch ook eigenlijk simpel van geest.

JACKELINE: (*fijntjes*) Mag ik meneer er misschien even aan herinneren dat, dat idee geboren is uit nood. (*met weids gebaar*) Om de grote man van Beursplein 5 Berend Dudok van Heel, die zijn privé bezit verkwanselt heeft van de ondergang te redden. Je wilt toch zeker niet dat ik dat verhaal aan de grote klok hang hè.

BEREND: Nee zeker niet. (*blaast eens*) Ja, je hebt gelijk. We moesten nu eenmaal wel drie maanden weg gaan om onze villa voor een groot bedrag te kunnen verhuren, om zodoende weer boven Jan te komen. (*zucht weer*) O, wat heb ik het er warm van gekregen van al die opwinding.

JACKELINE: Ja en niet alleen van opwinding. Hoe laat is het nu? (*kijkt op horloge*) Negen uur! De temperatuur begint al aardig op te lopen. Kom op Berend laten we er wat van maken, dan gaan we onze zwemkleding (*evt. heel luchtige zomerkleding*) aan trekken en dan blijven we hier vandaag voor deze tentjes zitten met een goed boek.

BEREND: Vooruit dan maar, het zal wel moeten immers. Pak jij dan even dat grote badlaken uit de koffer dan kan ik me daarachter verkleden.

JACKELINE: Dat kun je toch zo ook wel. Ik heb dat hamertje tik spel wel meer gezien, en verder is hier geen mens te bekennen.

BEREND: (*wijst*) Ja, en kijk eens naar die bootjes daar op zee.

Straks ziet de hele bemanning mijn blote Jodokus.

JACKELINE: Nou, dan mag je wel met een telelens in die boot liggen, want met een gewone verrekijker zie je die ingedroogde krent niet.

BEREND: Ja, ja, wat zijn we weer lollig, doe nu maar gewoon wat ik zeg. (*J. houdt rood badlaken voor en B begint met afzetten hoed en uitrekken jas*)

JACKELINE: Zal ik nu eens net doen alsof het een rode lap is en dat jij de stier bent. (*maakt bewegingen als van een stierenvechter en moet daar zelf ontzettend om lachen terwijl Berend stokstijf en met een afkeurende blik blijft staan*)

BEREND: Ik kan hier echt niet om lachen hoor.

JACKELINE: Ikke wel. *(lacht nog harder)* Ach, jij kunt ook helemaal niet tegen een geintje, neem het leven niet altijd zo serieus. We moeten er wat van maken.

BEREND: *(pakt badlaken af en smijt het ergens op de grond)* Ik zal in Godsnaam wel in dat kleine tentje hier kruipen om me te verkleden. *(heeft onder zijn kleding al een raar hansop aan)* Als we om beurten ons hier verkleden dan past het net. *(verdwijnt in tentje)*

JACKELINE: Om de beurt, om de beurt we zullen nog wel eens zien, wie hier als eerste de beurt krijgt. *(gooit hoed en jas snel neer en pakt ook badpak of andere luchtige kleding uit koffer en verdwijnt onder het slaken van opgewonden kreten ook in het tentje)* Ik kom er ook aan Berend, ik krijg ineens zo'n melige bui.

BEREND: *(gilt)* Help, help, wie komt me redden. Ik wordt aangerand door Iwan de verschrikkelijke. Ik kan zelf mijn broek nog wel uitrekken daar hoeft jij me niet bij te helpen, ik ben geen baby.

JACKELINE: *(gillend van de lach)* Nou, van onderen lijkt je anders precies op een baby.

BEREND: Dat is nu al de tweede keer dat je zo'n misplaatste opmerking maakt. Nu zul jij er ook aan moeten geloven, ik zal je een lesje leren. Nu ga jij ook met de billen bloot en wel helemaal...

JACKELINE: *(gilt vermakelijk)* O, Berend, laat al je remmingen maar los. *(uit de verte klinkt het geluid van een transistorradio met Turkse muziek die steeds naderbij komt)*

BEREND: SSst... Hou je stil er komt iemand aan. *(ze houden zich nu stil en kunnen zich in het tentje even verkleden. Ria en Hans komen op met een handdoek om hun nek. De punten van Ria's haren zijn nog een beetje nat. Hans heeft een transistorradio mee, die zeer luid speelt. Ze installeren zich op de stoelen en zetten de muziek nu heel zacht)*

RIA: Zet effe wat zachter Hans. Het is hier geen disco, daar worden we zo langzamerhand te oud voor.

HANS: Jij misschien wel, maar ik nog niet. *(slaat zich op de borst)* I am still a young men you know. *(schalks)* Dat heb je toch zeker zonet wel gemerkt.

RIA: Jammer dat we geen douche konden nemen omdat er op dit moment geen water was en geen stroom. Gebeurt zoiets wel vaker?

HANS: O, regelmatig, maar wat maakt dat uit, dan nemen we toch gewoon weer even een duik in het natuurbad zoals zonet. Het is zo heerlijk primitief hier, echt "back too basics", "fantastic, fantastic"!!!. Dat was nu waar ik jou zo graag mee wilde laten kennismaken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto